

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **H. Ö.**, narozený dne X
státní příslušník X
bytem X

zastoupený advokátem JUDr. Michalem Zemanem
sídlem Plaská 623/5, 150 00 Praha 5

proti

žalované: **Policie České republiky – Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy**
sídlem Kongresová 1666/2, 140 00 Praha 4

o žalobě **na ochranu před nezákonným zásahem** žalované ze dne 28. 1. 2022 pod sp. zn. KRPA-34489/ČJ-2022-001120

takto:

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalované ze dne 28. 1. 2022 spočívajícím v zajištění žalobce se odmítá.
- II. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalované ze dne 28. 1. 2022 spočívajícím ve vykazání žalobce z bytu evidovaném pod sp. zn. KRPA-34489/ČJ-2022-001120 se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu třetího zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá toho, aby soud vyslovil, že vykazání žalobce dle § 44 zákona č. 273/2008 Sb., o policii České republiky, ve

znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o policii“), ze společného obydlí na adrese X, na 10 dnů, toho času obývaného s M. K. A., narozenou X, a jejich společným synem D. Ö., narozeným X, vykázání z bezprostředního okolí tohoto bytu a uložení povinnosti ke zdržení se styku a navazování kontaktu s partnerkou a nezletilým synem, ke kterým došlo dne 28. 1. 2022 ze strany Policie České republiky, Obvodního ředitelství policie Praha I, Vnější služby, Místního oddělení Holešovice (dále jen „policejní orgán“), evidované pod sp. zn. KRPA-34489/ČJ-2022-001120, bylo nezákonné.

Žaloba

Absence důvodů pro vykázání

2. Žalobce uvedl, že žije v bytovém domě na adrese X, kde se nachází byt, který spoluvlastní se svým bratrem Y. Ö. Ö. Do doby, než byl žalobce z tohoto bytu vykázán, zde žil i s tehdejší partnerkou Ma. K. A. a jejich společným synem D. Ö. (dále jen „nezletilý“). Dne 28. 1. 2022 vyvstal mezi žalobcem a M. K. A. spor o to, jakým způsobem léčit ekzém nezletilého, přičemž žalobce preferoval léčbu pomocí tradiční medicíny, zatímco matka nezletilého chtěla využít léčby bylinné. V průběhu této hádky přišel oba uklidnit soused. Později zavolala M. K. A. policii. Žalobce poukazuje na to, že ač se sousedem hovořila pouze jeho partnerka, nesdělila mu, že by docházelo k protiprávnímu jednání vůči ní či nezletilému. Žalobce nijak nerozporuje, že dne 28. 1. 2022 k hádce došlo. Zdůraznil však, že hádka byla vzájemná. Nesouhlasí s popisem situace, který nastínila M. K. A., a to zejména s tím, že by ji nebo nezletilého měl fyzicky napadat. Mezi žalobcem a M. K. A. docházelo v minulosti k občasným vzájemným hádkám, avšak jejich soužití se nedá popsat tak, že by byl on agresorem a ona osobou v defenzivě. Relevantní je dle žalobce rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008-81, který se zabýval pojmem domácího násilí ve světle tzv. „italské domácnosti“, přičemž dospěl k závěru, že pokud chybí znak mocenské asymetrie, tedy pokud jsou oba partneři v rovnocenném postavení, nejedná se o domácí násilí.
3. Dále žalobce uvedl, že přibližně kolem 11:00 hodiny se do bytu dostavili příslušníci policejního orgánu, kteří dle § 44 zákona o policii žalobce vykázali z jeho bytu a bezprostředního okolí na 10 dní a dále mu uložili zdržet se styku a navazování kontaktů s ohroženými osobami – M. K. A. a nezletilým. O této skutečnosti byl sepsán úřední záznam o vykázání ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-6/ČJ-2022-001120, a potvrzení o vykázání ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-5/ČJ-2022-001120. Přestože žalobce, jakožto X občan, nehovoří česky, nebyl u vykázání přítomen tlumočník do X, ale pouze do angličtiny, zatímco ze strany policejního orgánu nedošlo k poučení o charakteru vykázání a toto bylo nahrazeno předáním dokumentu nazvaného „*Instruction to a Person in Custody*“ ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34413-4/ČJ-2022-001163, určeného pro zadržené osoby.
4. Žalobce je přesvědčen, že k vykázání došlo pouze na základě nepravdivých informací, policii zprostředkovaných paní M. K. A., která uvedla, že se žalobce vůči ní už 4 roky dopouští slovního a fyzického napadání. To má spočívat především v hrubém jednání, fackování, tahání za vlasy a ruce. Podle úředního záznamu o vykázání ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-6/ČJ-2022-001120, je zde prý důvodný předpoklad, že agresivita žalobce bude postupem času narůstat a přeroste až v útok na zdraví. Podle žalobce se jedná o nepodloženou domněnku, k žádnému fyzickému napadení M. K. A. ani nezletilého nedošlo a skutečnost, že byl nezletilý účasten hádky, jde na vrub jak žalobce, tak M. K. A. Žalobce zároveň uvedl, že v záznamu o vykázání nejsou jeho tvrzení nijak zohledněna.

Dále žalobce zpochybnil tvrzení M. K. A. o údajném čtyři roky trvajícím napadání a zaslal soudu fotografie a videa k důkazu, že se o svého syna stará, a že měl dobrý vztah i se svou partnerkou. Konkrétně uvedl, že v srpnu 2021 byla žalobci od jeho partnerky zaslána zpráva o zamýšleném zásnubním prstenu, a že na březen 2022 (tedy v době podání žaloby) měli oba partneři zarezervované letenky. Žalobce uvedl, že se jeho partnerka účelově staví do role oběti. Ze vzájemné komunikace mezi žalobcem a jeho partnerkou podle žalobce plyne, že zatímco on je milujícím a pečujícím otcem, jeho partnerka trpí nedostatkem empatie.

5. Úvaha policejního orgánu o nutnosti vykázání se podle žalobce opírá pouze o zcela nepodložený a nepřezkoumatelný závěr, že lze důvodně předpokládat, že agresivita chování žalobce bude narůstat, a je obava, že se dopustí nebezpečného útoku proti zdraví své družky M. K. A. Tento závěr označil žalobce za čistou spekulaci, přičemž dodal, že z úředního záznamu nevyplývá, o co jiného vyjma jednostranných tvrzení družky žalobce se policejní orgán opírá.

Absence neúčastněné osoby

6. Pochybení žalobce spatřoval také v tom, že se vykázání neúčastnila neúčastněná osoba, na níž nelze ani při rychlosti vykázání rezignovat. Nelze tudíž přezkoumat subjektivní vnímání policisty.

Nedostatek poučení a absence překladatele do tureckého jazyka

7. Dne 28. 1. 2022 obdržel žalobce potvrzení o vykázání č. j. KRPA-34489-5/ČJ-2022-001120, v rámci něhož je možné na místě podat námitky. Vzhledem k tomu, že žalobce je X občan, češtinu neovládá a přítomen byl pouze překladatel do angličtiny, nebyl žalobce poučen o možnosti podat námitky, protože ze strany tlumočnicka mu nebyla možnost podat námitky přetlumočena, což lze dle něj považovat za vážné porušení jeho procesních práv.
8. Žalobci byl předložen k podpisu dokument nazvaný „*Instruction to a Person in Custody*“ ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34413-4/ČJ-2022-001163. Z obsahu tohoto dokumentu vyplývá, že se jedná o poučení pro zadržené osoby. Žalobci tak není zřejmé, proč mu byl dán k podpisu tento dokument a jaký má vztah k vykázání. Jiného poučení v souvislosti s vykázáním se mu nedostalo. S tímto procesním pochybením se žalovaná nevypořádává ani ve sdělení o vypořádání námitek. Za klíčové zde žalobce považuje § 44 odst. 3 zákona o policii, dle něhož potvrzení o vykázání obsahuje mj. poučení o právech a povinnostech vykázané osoby, což v případě žalobce absentuje.

Nepřezkoumatelnost vyhodnocení námitek

9. Žalobce podal proti vykázání dne 31. 1. 2022 námitky ve smyslu § 44 odst. 5 zákona o policii, přičemž tyto námitky zaslal jak policejnímu orgánu, tak žalované. Žalovaná dne 2. 2. 2022 oznámila žalobci ve sdělení č. j. KRPA-37758-23/ČJ-2022-0000PZ, že vykázání neukončila. Dospěla k závěru, že situace, tak jak se jevila policistům, byla skutečná a existoval důvodný předpoklad, že tvrzení M. K. A. jsou pravdivá. Žalovaná vycházela z tvrzení uvedených M. K. A., tvrzení uvedených žalobcem v námitkách, tvrzení zjištěných diagnostickou metodou SARA DN a tvrzení obsažených v dalších materiálech vedených pod č. j. KRPA-34489/ČJ-2022-001120 a pod č. j. KRPA-34413/PŘ-2022-001120. Na tyto důkazní materiály žalovaná ve sdělení odkázala, ale poté je nijak nerozvedla.

Žalobci tak není zřejmé, co z nich vyplývá, jak je žalovaná vyhodnotila a jakými úvahami se řídila. Žalovaná se omezila pouze na konstatování, že z nich oprávněnost vykázání vyplývá. Žalobce považuje toto sdělení za velmi stručné a nepřezkoumatelné.

10. Žalobce uvedl, že žalovaná vůbec nezohlednila jím uplatněné konkrétní námitky. Jedinou výjimku žalovaná učinila, když přezkoumala vlastnické právo žalobce k jeho bytu, s tvrzením, že ochrana před domácím násilím má přednost před ochranou vlastnického práva. Nebyla zohledněna jím uvedená tvrzení. Nejsou uvedena ani v úředním záznamu o vykázání. Jak samotné vykázání, tak vyhodnocení námitek by přitom mělo být dostatečně odůvodněno tak, aby bylo přezkoumatelné. Žalobce zdůraznil, že pro něj mělo vykázání závažné následky, zejména proto, že nemohl vidat svého syna.
11. Žalobce přisvědčil tomu, že vykázání musí být rychlé, proto nelze vyžadovat tak vysoký důkazní standard, avšak nesouhlasil s tím, že postačí pouze indicie o domácím násilí.

Vyjádření žalované

12. Žalovaná ve vyjádření k podané žalobě navrhla soudu, aby podanou žalobu zamítl, neboť dle jejího názoru ve věci ze strany Policie České republiky k nezákonnému zásahu nedošlo. Žalovaná rozsáhle popsala skutečnosti, které vedly k použití institutu vykázání. Uvedla, že dne 28. 1. 2022 byla na základě oznámení M. K. A. vyslána policejní hlídka na adresu X. Hlídka se dostavila na místo v 11:45 hodin. M. K. A. začala spontánně uvádět, že ji žalobce surově napadl a že z něj má strach. Napadení mělo následovat po sérii výčitek a urážek způsobených na základě neshody o nezletilém. Agresivita žalobce se podle jeho přítelkyně vystupňovala natolik, že ji chytil za vlasy a vlácel i s nezletilým po chodbě. Tím jí způsobil zranění na hlavě a předloktí. M. K. A. uvedla, že žalobcovo agresivní chování trvá již 4 roky, a z toho důvodu sama pravidelně komunikuje s neziskovou organizací ROSA – centrem pro ženy. Incident, který předcházel vykázání z bytu, byl jen vyvrcholením žalobcovy stupňující se agrese z minulých let. Žalovaná na základě těchto zjištění a viditelných zranění, konkrétně podlitin na ruce M. K. A., přistoupila k omezení osobní svobody žalobce v podobě vykázání dle § 44 zákona o policii.
13. Žalovaná se neztotožnila s názorem žalobce, že sdělení o námitkách, doručených mu dne 2. 2. 2022, je nepřezkoumatelné. Dle žalované byly ve věci vyhodnoceny všechny námitky včetně všech příloh a mimo to bylo k věci provedeno vlastní šetření na podkladě skutečností zjištěných z uvedených spisových materiálů. O všech úkonech a zjištěných skutečnostech byl pod č. j. KRPA-37758-24/ČJ-2022-0000PZ sepsán úřední záznam o prošetření věci. Na podkladě všech zjištěných skutečností byly námitky žalobce vyhodnoceny jako neopodstatněné.
14. K námitce žalobce, že nebyl řádně poučen ve svém rodném jazyce, ale v angličtině, žalovaná uvedla, že žalobce s policejní hlídkou již od počátku komunikoval anglicky, a i s ohledem na tuto skutečnost byla na místo přivolána tlumočnice z anglického jazyka, E. J., která žalobci tlumočila úkony, které měl provádět. Vzhledem k tomu, že policie nedisponuje formuláři v X jazyce, žalobce po celou dobu komunikoval v anglickém jazyce a nevznel námitku ani požadavek na tlumočnicka v X, byla mu veškerá poučení, mj. i poučení vykázané osoby, tlumočena z jazyka českého do jazyka anglického a naopak, případně mu byla předána poučení v anglickém jazyce, konkrétně poučení o zajištění osoby. Převzetí dokumentů o poučení žalobce stvrdil svým podpisem.
15. Žalovaná uvedla, že námitka žalobce o neúčasti nezúčastněné osoby nemůže obstát, protože k vyhodnocení celého incidentu se znaky domácího násilí a dalších podkladů

důležitých pro vykázání nedošlo v bytě žalobce, nýbrž až na místním oddělení policie Holešovice. Dodala, že ze spisu je patrné, že v dané věci byly činěny pouze úkony jako výpověď M. K. A., zpracování úředních záznamů hlídek k úkonům na místě události, vyhodnocení fotodokumentace apod. Takové úkony přítomnost nezúčastněné osoby nevyžadují. Dle žalované se povinnost přítomnosti nezúčastněné osoby vztahuje toliko na úkony, které souvisí s místním ohledáním místa činu či vykázáním osoby na místě se sepsáním potvrzení o vykázání.

16. V průběhu dalšího řízení byl ze strany žalované proveden telefonický dotaz ve společnosti Rosa – centrum pro ženy. Centrum pro ženy potvrdilo, že M. K. A. je od roku 2021 jejich klientkou. Matka M. K. A. telefonicky dosvědčila, že byla přítomna psychickému ponižování své dcery žalobcem. Svou výpověď dosvědčil i soused ze stejného patra, který do úředního záznamu ze dne 10. 2. 2022 uvedl, že přibližně za poslední rok byl z bytu žalobce slyšet zhruba dvakrát až třikrát do měsíce křik patřící muži a trvající až jednu hodinu. Tvrzení M. K. A. dále podporuje lékařská zpráva ze dne 2. 2. 2022, která potvrzuje modřinu na pravé paži s tím, že tato odpovídá fotografii paže pořízené policistou dne 28. 1. 2022. Žalovaná dále připomněla usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 9. 2. 2022, č. j. 43 Nc 505/2022-44, ve kterém soud rozhodl o návrhu na vyřízení předběžného opatření dle § 400 a násl. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů, a to tak, že žalobce je povinen zdržet se setkávání a navazování jakéhokoli kontaktu s M. K. A. a nezletilým.

Replika žalobce

17. Žalobce v replice ze dne 20. 5. 2022 setrval na svém stanovisku, že předmětné vykázání bylo nezákonné. Připomněl, že pro určení zákonnosti zásahu je nutné vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Je proto irelevantní, že se žalovaná odkazuje například na rozsudek civilního soudu č. j. 43 Nc 505/2022-44 o nařízení předběžného opatření. Dále zopakoval, že žalovaná při vykázání žalobce vzala v potaz pouze vyjádření M. K. A. a nevycházela přitom z jiného zdroje, aby si situaci ověřila. Tento špatný postup a absence zjištění, jestli měla M. K. A. problémy se zajištěním svého bezpečí nebo strach ze žalobce samotného, dle žalobce zapříčiňuje to, že je vyhodnocení otázek SARA DN vnitřně rozporné.
18. K námitce tlumočení do anglického jazyka se žalobce vyjádřil tak, že se jednalo o mimořádně citlivou situaci, a proto mu mělo být tlumočeno do X. K tomu žalobce dodal, že E. J., která byla žalobci tlumočnicí do angličtiny, není evidována jako tlumočnice do anglického jazyka dle evidence Ministerstva spravedlnosti ČR. Žalobce namítl neodbornost takto přibrané tlumočnice s ohledem na to, že překládaný text obsahuje složitou právní problematiku.
19. Žalobce nesouhlasil s vyjádřením žalované o tom, že nebyla nutná účast nezúčastněné osoby. Žalobce v neúčasti nezúčastněné osoby spatřuje porušení § 47 odst. 2 zákona o policii. V tomto svém názoru se opírá jednak o judikaturu NSS, jednak o komentářovou literaturu, z níž má vyplývat, že význam nezúčastněné osoby spočívá mj. v tom, že v řízení o zásahové žalobě může tato osoba svědčit jako svědek. Nezúčastněná osoba je posílením objektivit vyjádření a prostředkem ochrany vykázané osoby. Žalovaná pak netvrdí ani zákonnou podmínku, tedy že by hrozilo nebezpečí z prodlení. Situaci bylo dle žalobce možno řešit například přivoláním souseda žijícího ve vedlejší bytě.

20. Žalobce uvedl, že vykázáním a následným vyhodnocením námitek bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces, a to zejména z toho důvodu, že mu nebylo umožněno se k věci vyjádřit. Nesouhlasil s tvrzením, že ho nebylo třeba k věci vyslechnout z časových důvodů, a protože se měl údajně dopustit přestupku proti občanskému soužití.
21. Žalobce dále uvedl, že od policejního orgánu kromě úředního záznamu o vykázání ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-6/ČJ-2022-001120, potvrzení o vykázání ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-5/ČJ-2022-001120, a dokumentu „*Instruction to a Person in Custody*“ ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34413-4/ČJ-2022-001163, neobdržel žádné další dokumenty.
22. K dokumentům, které neobdržel, patří zejména vyhotovení poučení vykázané osoby ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-2/ČJ-2022-001120. Tento dokument neobsahuje podpis tlumočnice, z něhož by mohlo být patrné, že mu byl skutečně přetlumočen. Dále uvedl, že si nevzpomíná, že by takový dokument vůbec kdy podepsal. Podpis na listině vykazuje významné odlišnosti od jeho obvyklého podpisu.
23. K listině úřední záznam o součinnosti k obstarání tlumočnicka ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-8/ČJ-2022-001120, žalobce uvedl, že na listině je uvedeno, že se součinností za přítomnosti tlumočnicka měl být žalobce seznámen dne 28. 1. 2022 v 17:00 hodin. To však dle žalobce nebylo možné, protože přesně v tuto dobu komunikoval se svým bratrem přes mobilní telefon, což dokládá pomocí vzájemné komunikace.
24. Dále žalobce uvedl, že obsahem spisu jsou dokumenty, u nichž si nepamatuje, že by je kdy podepsal a přitom mu nebyly ani předány jejich kopie, konkrétně se jedná o poučení vykázané osoby ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-2/ČJ-2022-001120, úřední záznam o zajištění osoby ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-3/ČJ-2022-001120, a úřední záznam o součinnosti k obstarání tlumočnicka ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-8/ČJ-2022-001120. Žalobce tak má za to, že podpisy na uvedených listinách nesplňují znaky jeho vlastního podpisu; k otázce jejich pravosti se vyjádří až poté, co osobně nahlédne do soudního spisu. Žalobce si je však zcela jistý, že mu tyto dokumenty nebyly předány a ani předloženy.

Duplika žalované

25. Žalovaná reagovala duplikou ze dne 24. 6. 2022, v níž setrvala na své dřívější argumentaci. Ke konstatování žalobce, že se neměl možnost k vykázání vyjádřit, žalovaná zopakovala, že žalobce byl o úkonu vykázání vyrozuměn, převzal potvrzení o vykázání a další dokumenty.
26. K námitce žalobce, že policejní orgán nevycházel z jiného zdroje než z výpovědi samotné M. K. A., žalovaná uvedla, že k rozhodnutí o vykázání nedošlo na místě činu, ale až po zajištění všech uvedených skutkových okolností, tedy výsledku a poučení ohrožené osoby, zajištění důkazů od ní, provedení lustrací a vyhodnocení možných rizik za pomoci metody SARA DN. Až po vyhodnocení skutečností zjištěných z popsanych důkazů dospěl policejní orgán k závěru, že lze důvodně předpokládat, že ze strany žalobce existovalo riziko hrozby budoucích útoků.
27. K námitce žalobce o neúčasti nezúčastněné osoby žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008-81, podle kterého přítomnosti nezúčastněné osoby není třeba, pokud dojde k vyhodnocení okolností a využití oprávnění k vykázání na služebně, tedy ve veřejném prostoru, po písemném zaznamenání všech skutkových okolností, což byl i tento případ.

28. Žalovaná dále trvá na tom, že všechny dokumenty byly žalobci předloženy, byl s nimi seznámen tlumočnicí E. J. a tyto dokumenty všechny sám podepsal. Mimo to byly žalobci předány kopie dokumentů, na něž má právo, zatímco kopie dalších dokumentů nepožadoval. Žalovaná odmítla, že by byly podpisy na dokumentech založených ve spisech nepravé.

Zjištění ze správního spisu

29. Z obsahu správního spisu žalované zjistil soud následující pro věc podstatné skutečnosti.
30. Z úředního záznamu ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34413-2/ČJ-2022-001163, plyne, že dne 28. 1. 2022 v 11:38 hodin přijela policejní hlídka Alka 727 (pprap. V. a prap. S.) na adresu X, kde se měla nacházet žena napadená svým partnerem. Dveře od bytu otevřela žena s miminkem a za ní se nacházel její partner. Hlídka se zeptala ženy, zda volala policii. Žena odpověděla, že ne a nejspíš to byli sousedé. Přitom však tajně kývala hlavou na znamení toho, že ano. Hlídka pojala podezření, že se žena cítí v ohrožení života a vstoupila do bytu. Žena, M. K. A., byla vyzvána k podání vysvětlení dle § 61 odst. 1 písm. a) zákona o policii. Uvedla, že ji partner tahá za vlasy, mlátí otevřenou dlaní do paže a sprostě jí nadává. Toto jednání trvá již dlouho. Žena ani dítě nepotřebují lékařské ošetření. Následně byl k podání vysvětlení dle § 61 odst. 1 písm. a) zákona o policii vyzván žalobce, který anglicky vypověděl, že mezi ním a partnerkou došlo k hádce o ekzém nezletilého a každý z nich jej chce léčit jinou metodou. Hlídka pojala podezření, že by mohlo docházet k domácímu násilí a proto přivolala hlídku místního oddělení Holešovice. Žalobce byl zajištěn dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii. Dále byla provedena prohlídka osoby dle § 35 odst. 2 písm. a) zákona o policii, při které nebyla nalezena zbraň. Žalobce i jeho partnerka byli následně převezeni na MOP Holešovice.
31. Z úředního záznamu KRPA-34413-3/ČJ-2022-001163 ze zajištění provedl prap. J. V.
32. Dle úředního záznamu č. j. KRPA-34413-7/ČJ-2022-001120 se v 11:45 hodin na místo dostavila hlídka G-115 místního oddělení policie (dále též „MOP“) Holešovice. V bytě se nacházely již dvě posádky PMJ (pohotovostní motorizovaná jednotka, pozn. soudu), které od sebe oddělily agresora a ohroženou ženu. Ohrožená žena hlídce MOP uvedla, že žalobce je její přítel a otec jejího dítěte. Přibližně v 11 hodin jí začal žalobce nadávat za hlasitého řvání. Nesouhlasil s tím, aby syna odvezla ke své matce, aby si po 13 měsících denní péče o syna udělala čas na sebe a odpočinula si. Následně přišel soused z 5. patra, aby se ujistil, že je paní A. v pořádku a aby požádal žalobce, aby se ztišil. Po odchodu souseda žalobce M. K. A. surově napadl. Chytil ji za vlasy a vlácel i s dítětem v obýváku a po chodbě, přičemž jí způsobil bolestivé zranění na hlavě a dále na ruce a předloktí. Dále paní A. uvedla, že agresivní chování žalobce trvá již 4 roky, v minulosti ji tloukl a kopal do zad. Zranění si již dříve zaznamenávala. Toto chování se děje často, stupňuje se a vyvrcholilo tímto surovým napadením. Z žalobce má proto již strach.
33. Dle úředního záznamu ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34413-5/ČJ-2022-001163, podala M. K. A. v 13:58 hodin na služebně MOP Holešovice vysvětlení. Uvedla, že společné problémy partnerů začaly asi před 4 lety, kdy ji žalobce napadal pouze verbálně. K fyzickému napadání se žalobce uchýlil až postupem času, přičemž toto jednání nejprve spočívalo ve strkání, což zapříčinilo její první odchod z domu, a postupem času zesílilo až v tahání za vlasy, kopání do zad a bouchání otevřenou dlaní. Toto jednání poté probíhalo pravidelně, avšak M. K. A. zároveň dodala, že nikdy nebyla poraněna tak, že by potřebovala lékařskou pomoc, má však dosud mírnou podlitinu na tricepsu pravé ruky.

K napadení dochází přibližně dvakrát za měsíc. Situaci začala řešit pomocí konzultací v centru ROSA, kde měla dosud čtyři sezení. Událost z tohoto dne popsala M. K. A. tak, že křik z jejich bytu byl tak hlasitý, že na ně zazvonil soused a požádal partnera, aby se ztišil. Po odchodu souseda si vyslechla další sérii nadávek, tahání za vlasy a za ruku, za níž ji žalobce v jednu chvíli zatahl tak, že nezletilý, kterého tou dobou držela za ruku, spadl na zem. Poté využila chvíle a z koupelny zavolala policii.

34. Ze správního spisu dále plyne, že dne 28. 1. 2022 byl prap. M. L. vyhotoven dotazník SARA ND č. j. KRPA-34413-4/ČJ-2022-001163, podle nějž byly splněny podmínky pro vykázání, se zdůvodněním, že jednáním násilné osoby je bezprostředně ohroženo zdraví M. K. A.
35. Obsahem správního spisu je také fotografie ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34413-6/Př-2022-001120, pořízená policistou na MOP Holešovice, na níž je zachycena modřina M. K. A. na zadní části její pravé paže a dále pak 4 fotografie č. j. KRPA-34413-8/Př-2022-001120, které si M. K. A. pořizovala sama v minulosti a které zachycují obtisky lidské dlaně, popřípadě pohmožděnin ramena a zápěstí.
36. Dle úředního záznamu o vykázání ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-6/ČJ-2022-001120, dne 28. 1. 2022 v 16:04 hodin prap. M. L. využil svého oprávnění a žalobce vykázal. Záznam obsahuje odůvodnění, že se žalobce dopouští vůči své partnerce hrubého jednání, kdy ji fackuje, tahá za vlasy a ruce. Tomuto jednání byl přítomen též nezletilý, který při jednom tahání za ruku dokonce spadl na zem, když ho partnerka držela. Policejní orgán dále uvedl, že vzhledem k uvedenému lze důvodně předpokládat, že agresivita chování podezřelého bude postupem času narůstat a je obava, že se dopustí nebezpečného útoku proti zdraví své družky.
37. Součástí správního spisu je potvrzení o vykázání ze dne 28.1 2022, č. j. KRPA-34489-5/ČJ-2022-001120, na jehož základě bylo žalobci uloženo vydání klíčů od bytu, což dle jeho podpisu v 15:58 hodin téhož dne také učinil. V dokumentu je uvedeno, že vykázání nebylo provedeno za přítomnosti nezúčastněné osoby z důvodu obav z prodlení. Vyhotovení tohoto dokumentu žalobce podepsal a dle jeho podpisu v 17:52 hodin i převzal.
38. Dále je ze správního spisu patrné, že žalobcův podpis je obsažen i na dokumentu poučení vykázané osoby ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-2/ČJ-2022-001120.
39. Stejného dne byl vyhotoven také úřední záznam o součinnosti k obstarání tlumočníka č. j. KRPA-34489-8/ČJ-2022-001120, o obstarání překladatelky do angličtiny E. J., přičemž i tento dokument obsahuje podpis žalobce.
40. Z úředního záznamu ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-9/ČJ-2022-001120 dále vyplývá, že žalobce byl v 15:58 vyzván k vydání klíčů od společného obydlí, což učinil. Hlídka G-115 doprovodila žalobce zpět do bytu, kde si vyzvedl své osobní věci a byt opustil.
41. Z úředního záznamu ze dne 2. 2. 2022, č. j. KRPA-34413-10/PŘ-2022-001120, vyplývá, že žalobce nebyl vyslechnut hned dne 28. 1. 2022, tedy v den vykázání, protože zde byla jazyková bariéra, přičemž policejní orgán uznal, že žalobce hovořil i rozuměl anglicky natolik, aby pochopil, jaké úkony jsou s ním prováděny. Přesto však bylo rozhodnuto, že samotné podání vysvětlení bude prováděno později v jeho rodném jazyce za přítomnosti tlumočníka do X.
42. Žalobce podal dne 31. 1. 2022 prostřednictvím svého právního zástupce námítky proti vykázání. V nich žalobce uvedl, že M. K. A. fyzicky nenapadl a už vůbec ji nenapadá

po dobu 4 let. Žalobce předložil řadu dokumentů (fotografií, videí, snímků obrazovky a emailů), jimiž chtěl prokázat poklidný a spokojený vztah se svou partnerkou. Uvedl, že vykázaní z bytu pro něj bylo šokující a má za to, že k němu mohlo dojít z důvodu naléhání policejního orgánu na M. K. A. Odůvodnění vykázaní a úředního záznamu o vykázaní ze dne 28. 1. 2022 považoval za nedostatečné. Policejní orgán podle žalobce vyšel čistě z tvrzení partnerky žalobce. Žalobce dále namítal řadu procesních pochybení žalované. Žalobci nebylo umožněno se vyjádřit. Žalobce nebyl na místě vykázaní poučen o možnosti podat proti vykázaní námitky. V písemném poučení bylo toto právo uvedeno česky, ale žalobce češtinu neovládá. Vykázaní byla přítomna tlumočnice z anglického jazyka, angličtina však není žalobcovým rodným jazykem. Tlumočnice navíc žalobci možnost podat námitky žalobci nepřetlumočila. Žalobci byl k podpisu předložen dokument pro zadržené osoby v anglickém jazyce, avšak žalobce nebyl zadržen a toto poučení nijak nesouvisí s institutem vykázaní. Žalobce dále poukázal na to, že byt, z něhož byl vykázan, je ve spoluvlastnictví žalobce a jeho bratra. M. K. A. má k bytu pouze odvozené právo užívání, a i z úředního záznamu o vykázaní vyplývá, že trvalý pobyt má na jiné adrese.

43. Dne 2. 2. 2022 byl sepsán úřední záznam k prošetření námitek proti vykázaní č. j. KRPA-37758-23/ČJ-2022-0000PZ. Vrchní komisařka vyšla z dosud shromážděných dokumentů a dospěla k závěru, že zákonné podmínky k vykázaní byly splněny. Zdůraznila výpověď partnerky ohledně pravidelnosti útoků a okolností posledního incidentu, zdokumentování situace hlídkami policie, skutečnosti zjištěné diagnostickou metodou SARA DN a důkazy zajištěné ve spisových materiálech, zejména fotografie zranění. K fotografiím a emailům předloženým žalobcem uvedla, že neprokazují, že by k násilnému chování žalobce nedocházelo. K námitce ohledně nedostatečného poučení o možnosti podat námitky uvedla, že žalobce komunikuje v anglickém jazyce, přičemž podstatu věci mu tento tlumočnický osvětlení. Převzetí dokumentů žalobce stvrdil svým podpisem a námitky proti vykázaní podal. Dále uvedla, že matka přítelkyně žalobce potvrdila, že ví o fyzickém násilí na dceři, a sama byla přítomna jejímu psychickému ponižování.
44. Téhož dne zaslala žalovaná posouzení námitek proti vykázaní – sdělení, č. j. KRPA-37758-23/ČJ-2022-0000PZ, v němž žalobce informovala, že dospěla k závěru, že vykázaní žalobce neukončí. Existoval důvodný předpoklad, že tvrzení M. K. A., že je osobou ohroženou ze strany žalobce domácím násilím, jsou pravdivá. Zákonné podmínky k vykázaní tak byly splněny. Dále uvedla, že námitky žalobce jsou irelevantní, neboť institut vykázaní byl v dané situaci a konkrétní době jediný fakticky možný – bylo třeba primárně chránit život, zdraví, svobodu a lidskou důstojnost, a to i přes právo vlastnické.
45. Policejní orgán obdržel dne 2. 2. 2022 zprávu od informačního a poradenského centra ROSA k č. j. KRPA-37758-22/ČJ-2022-0000PZ, v níž k jeho dotazu tato organizace sdělila, že M. K. A. je již půl roku se sdružením v kontaktu a že mezi nimi proběhly 4 sociálně terapeutické konzultace.
46. Dále spisový materiál obsahuje úřední záznam o podání vysvětlení ze dne 4. 2. 2022, č. j. KRPA-34413-13/PŘ-2022-001120, kterým byla vyslechnuta matka M. K. A., L. K. A., která potvrdila, že byla v minulosti svědkem křičení a slovních urážek od žalobce směrem ke své dceři.
47. Obsahem spisového materiálu je také lékařská zpráva ze dne 2. 2. 2022 vyhotovená MUDr. A. S., která potvrzuje existenci modřiny na paži, která byla vyfocena i na policejní stanici dne 28. 1. 2022.

48. Součástí spisu je též usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 9. 2. 2022, č. j. 43 Nc 505/2022-44, ve kterém tento soud rozhodl o návrhu na nařízení předběžného opatření dle § 400 a násl. zákona č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „z. ř. s.“), a to tak, že žalobce je povinen zdržet se setkávání a navazování jakéhokoli kontaktu s M. K. A. a nezletilým.
49. Ve spise je založen též úřední záznam ze dne 10. 2. 2022, č. j. KRPA-34413-17/PŘ-2022-001120, o výpovědi souseda ze stejného patra pana J. K., který uvedl, že zhruba poslední rok byl z bytu žalobce asi dvakrát až třikrát do měsíce slyšet mužský křik.
50. Součástí správního spisu je též Oznámení přestupku na úseku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona 251/2016 Sb. o některých přestupcích ze dne 21. 2. 2022.

Ústní jednání soudu

51. Při ústním jednání dne 16. 12. 2022 zástupce žalobce zopakoval vybrané žalobní body. Dále uvedl, že nově považuje za nezákonné také své zajištění dle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii ze dne 28. 1. 2022. Postup policie spočívající v zajištění považuje za nezákonný z důvodu, že mohl být jednoduše vyzván, aby se na policejní stanici sám dostavil, aniž by musel být využit institut zajištění.
52. Soud provedl následně výslech žalobce za účasti tlumočnice. Žalobce podrobně popsal průběh vykázaní. Uvedl, že mezi ním a partnerkou došlo kolem jedenácté hodiny k hádce o to, zda může společného syna po zbytek dne hlídat matka partnerky. Žalobce s tím nesouhlasil, neboť syn měl ekzém. V tu chvíli zazvonil soused shora a chtěl mluvit s žalobcem, ten však byl ve spodním prádle, proto mluvil soused pouze s partnerkou. Soused si podle slov partnerky stěžoval na hluk vycházející z bytu žalobce. Žalobce následně řekl partnerce, aby syna připravila na spaní, že spornou záležitost vyřeší později. Syna uložil do kočárku a chystal se s ním ven, aby mohl v kočárku usnout. V tu chvíli zazvonila policie, kterou vpustil dovnitř. Policie se ptala, kam míří s kočárkem, na což odpovídal. Policie následně jeho i partnerku nasměrovala každého do jiného pokoje. V obývacím pokoji s ním zhruba hodinu seděli dva policisté, aniž by se na cokoli zeptali. Následně s ním hovořili anglicky, sdělili mu, že zavolají hlídku místní policie, a že má desetidenní vykázaní, tedy zákaz přístupu do bytu. Následně přijela hlídka místní policie, která s ním anglicky vůbec nehovořila. Žalobce byl následně převezen na stanici, kde čekal 4 hodiny. V průběhu této doby slyšel přijít svou partnerku a slyšel ji asi hodinu mluvit. Po dobu čekání intenzivně komunikoval se svým bratrem prostřednictvím sms zpráv. Asi půl hodiny po odchodu partnerky s ním policie začala mluvit za přítomnosti tlumočnicka. Na výzvu podepsal listinu, která měla mít souvislost s tlumočnickem. Poté mu policie předložila další tři dokumenty. Z dokumentů zjistil, že se jedná o 4 roky trvající domácí násilí. Telefonicky kontaktoval svůj zastupitelský úřad. Následně kontaktoval advokáta Michala Zemana, s kterým záležitost konzultoval. Advokát si též vyžádal předání telefonu přítomným policistům. Po konzultaci s advokátem dva z dokumentů následně podepsal. Policie mu předala kopie listin, které bezprostředně poslal svému advokátovi. Policie ho dovezla zpět do bytu, kde si vyzvedl své osobní věci. Žalobce doplnil, že v průběhu hovoru s advokátem na služebně mu byl předložen též dokument v angličtině, který také podepsal.
53. Žalobce uvedl, že tlumočnice mu předložené dokumenty netlumočila doslovně. Žalobce tlumočnickovi požádal o doslovné přetlumočení jednoho odstavce, což učinila. Další doslovné tlumočení nepožadoval, neboť byl pod tlakem a uklidnil se teprve později po konzultaci

s advokátem. Ostatní listiny nepovažoval za důležité. Teprve když ohledně nich později mluvil se svým advokátem, ukázal mu advokát, že tam jsou podrobně popsána jeho práva, jako třeba právo podat námitku.

54. Soud odročil jednání na 27. 1. 2023.

Podání účastníků po prvním ústním jednání

55. Po prvním ústním jednání zaslala žalovaná soudu dva návrhy na výsledky svědků.
56. Žalobce zaslal soudu dne 6. 1. 2023 své vyjádření spolu se specifikací důkazních návrhů, které již byly dříve uplatněny. Nově navrhl k důkazu komunikaci mezi žalobcem a jeho bratrem. Úředně ověřený překlad části této komunikace soudu zaslal dne 12. 1. 2023. Dále k důkazu navrhl úředně ověřený překlad emailu zastupitelského úřadu ze dne 28. 1. 2022.
57. Žalovaná zaslala soudu dne 25. 1. 2023 své vyjádření k podání žalobce. V něm zejména zopakovala své předchozí argumenty a podrobně popsala průběh a důvody zásahu v bytě žalobce i následného postupu na služebně. Dále uvedla, že již v předchozím roce obdržela na linku 158 několik hlášení o rušení nočního klidu a o konfliktech v rodině žalobce (cizinec mlátí ženu, mají tam malé dítě), tehdy však bylo hlídce sděleno, že šlo o pouhou hádku.

Druhé ústní jednání soudu

58. Při jednání dne 27. 1. 2023 soud provedl výslech sedmi policistů zasahujících v bytě žalobce, výslech policisty M. L., který na služebně místního oddělení policie přistoupil k vykázání žalobce, a výslech zaměstnankyně policie ve funkci tlumočnice E. J., přítomné na služebně místního oddělení policie.
59. Z výslechu policistů vyplynulo, že na místo byly nejprve povolány dvě hlídky, dvoučlenná a tříčlenná. Policisté z těchto hlídek uvedli, že dveře od bytu otevřela partnerka žalobce. K dotazu policistů, zda volala policii, uvedla, že ne, avšak tajně kývala hlavou, že ano. V bytě bylo přítomné malé dítě. Policisté oddělili žalobce a jeho partnerku každého do jiné místnosti. Žalobce policistům uvedl, že mezi ním a partnerkou došlo k hádce ohledně dítěte. Partnerka žalobce uvedla, že ji žalobce při hádce napadl, a že v rodině dochází dlouhodobě k domácímu násilí.
60. Policisté následně přivolali třetí, dvoučlennou hlídku místního oddělení Holešovice. Partnerka žalobce následně uvedla podrobnosti ohledně napadení a jemu předcházejícího domácího násilí. Upozornila na modřiny na rukou a tahání za vlasy. Jeden z policistů uvedl, že obešel sousedy, přičemž tři z nich uvedli, že slýchávají křik muže a křik nebo pláč ženy. Policisté pojali podezření, že dochází k domácímu násilí. Žalobce informoval, že je třeba učinit další úkony, že bude zajištěn a převezen na místní oddělení. O zajištění byl poučen v anglickém jazyce přítomným policistou a dále pomocí tlumočnice na telefonu. Žalobce s tím byl srozuměn a s policisty spolupracoval. Žalobce i jeho partnerka byli převezeni na místní oddělení policie. Dítě převzala do péče matka partnerky žalobkyně. Žádný ze zasahujících policistů žalobce v bytě nevykázal.
61. Tlumočnice vypověděla, že byla v den zásahu kontaktována, aby telefonicky přetlumočila žalobci, že existuje podezření z domácího násilí, že bude zajištěn a převezen na místní oddělení policie k dalším úkonům. Následně byla převezena na místní oddělení policie, aby žalobci tlumočila. Informovala žalobce, že s ním dříve hovořila po telefonu. Přetlumočila žalobci do angličtiny předložené dokumenty, konkrétně úřední záznam o zajištění, úřední záznam o vykázání, poučení o vykázání a dokument o přihrání tlumočnicka. Tlumočnice

vypověděla, že pokud jde o dokument o přihrání tlumočnicka, netlumočila ho žalobci doslovně. Žalobce požádal o telefonát na X ambasádu, která mu zprostředkovala kontakt na právního zástupce. Předložené dokumenty se zdráhal podepsat. Věc následně telefonicky konzultoval se svým právním zástupcem a po poradě s ním dokumenty podepsal. Výslech žalobce nebyl proveden, neboť ten není možné realizovat toliko za přítomnosti policejního tlumočnicka. Tlumočnice následně provázela žalobce spolu s policisty zpět do jeho bytu, kde si převzal své osobní věci.

62. Policista prap. M. L. vypověděl, že po převozu na služebnu byl proveden výslech partnerky žalobce. Následně společně s dozorčím policistou rozhodl o vykázání žalobce. O přihrání nezúčastněné osoby neuvažoval, neboť rozhodoval na místním oddělení policie, v bytě žalobce nikdy nebyl. Rozhodoval na základě informací od hlídek a na základě informací z místního oddělení.
63. V průběhu jednání zástupce žalobce namítal nevěrohodnost svědků s ohledem na to, že spolu na chodbě soudu mluvili, a to za přítomnosti zástupkyně žalovaného. Svědci k tomu uvedli, že spolu na chodbě skutečně mluvili, neboť se znají, a část z nich dosud společně slouží. Připomněli si též vykázání, o nějž v projednávané věci jde. Nijak se nedomlouvali na obsahu výpovědi, ani nebyli instruováni ohledně toho, jakým způsobem mají vypovídat.
64. Po výsleších svědků navrhl právní zástupce žalobce provedení důkazu kamerovými záznamy zasahujících policistů. Žalovaná uvedla, že si není jistá, zda byly nějaké kamerové záznamy pořízeny. Soud odročil jednání na 31. 1. 2023.

Podání účastníků po druhém ústním jednání

65. Po druhém ústním jednání zaslala žalovaná soudu dne 30. 1. 2022 informaci, že kamerové záznamy zasahujících policistů nemá k dispozici.
66. Žalobce zaslal soudu dne 30. 1. 2022 návrh na důkaz kamerovými záznamy soudu za účelem prověření věrohodnosti svědků, konkrétně zda lze jejich komunikaci na chodbě před jednací síní považovat za standardní a odpovídající.

Třetí ústní jednání soudu

67. Při jednání dne 31. 1. 2023 soud rozhodl o dalších návrzích účastníků řízení na provedení důkazů.
68. Soud konstatoval, že podle informace žalovaného ze dne 30. 1. 2023 nejsou k dispozici žádné kamerové záznamy, kterými by bylo možné provést důkaz.
69. Soud provedl důkaz žalobcem předloženými částmi písemné komunikace žalobce a jeho bratra prostřednictvím sms zpráv ze dne 28. 1. 2022.
70. Soud dále provedl důkaz emailem zastupitelského úřadu žalobci ohledně seznamu doporučených advokátů. Email byl žalobci zaslán dne 28. 1. 2022 v čase 17:31.
71. Návrhy na provedení důkazů zaslané žalobcem soudu dne 6. 1. 2023 soud zamítl. Soud zamítl návrh na provedení důkazů obsahem listin, které jsou součástí správního spisu, neboť obsahem správního spisu se dokazování neprovádí. Soud rovněž zamítl ostatní návrhy žalobce na provedení důkazů pro nadbytečnost.
72. Pokud jde o důkazy k prokázání povahy vztahu mezi žalobcem, jeho partnerkou a dítětem, soud v tomto řízení neposuzuje otázku, zda v domácnosti skutečně docházelo k domácímu násilí, nýbrž toliko otázku, zda policejní orgán, který pristoupil k vykázání

žalobce, měl důvod domnívat se, že tomu tak je. Soud proto zamítl návrh na provedení důkazů k této skutečnosti, a to fotografiemi, videy, kopiemi písemné komunikace přes email a aplikaci Whatsapp. Ze stejného důvodu soud zamítl důkaz písemnými prohlášeními příbuzných žalobce.

73. Závěr, že společné bydlení žalobce a jeho partnerky bylo z důvodu tělesného nebo duševního násilí pro partnerku nesnesitelné, ostatně již přijaly obecné soudy a přezkoumal Ústavní soud (viz zejména bod 17 usnesení ze dne 19. 7. 2022, sp. zn. I ÚS 1272/22). Není též třeba prokazovat skutečnosti, které mezi účastníky řízení nejsou sporné.
74. Soud zamítl důkaz návrhem partnerky žalobce ze dne 8. 2. 2022 na úpravu péče a výživy syna žalobce, neboť se nevztahuje k projednávané věci. Ze stejného důvodu soud zamítl důkaz návrhem na prodloužení předběžného opatření z důvodu domácího násilí ze dne 8. 3. 2022 podaného k Obvodnímu soudu pro Prahu 7.
75. Pokud jde o návrh na důkaz ke skutečnosti, že žalobce je spoluvlastníkem bytu, z nějž byl vykázán, tato okolnost není v řízení sporná.
76. Návrhy na provedení důkazů předložené žalobcem soudu při jednání dne 27. 1. 2023 k událostem ze dnů 7. 1. 2023 (oznámení o hlasité hudbě) a 12. 6. 2021 (zveřejnění receptu na Boloňskou omáčku a související konverzace) soud zamítl pro nadbytečnost, neboť se nevztahují k nyní projednávané věci.
77. Návrh na provedení důkazů kamerovými záznamy soudu za účelem prověření věrohodnosti svědků soud zamítl pro nadbytečnost. Skutečnost, že mezi sebou svědci na chodbě soudu mluvili, byla konstatována již při druhém soudním jednání, a svědci se k této otázce vyjádřili.
78. Další důkazy účastníci řízení nenavrhli.
79. Právní zástupce žalobce v závěrečné řeči zdůraznil, že žalovaná pochybila ohledně 1) nepřibrání žalobcem zvoleného tlumočníka, 2) absence nezúčastněné osoby, 3) nemožnosti se k věci vyjádřit a 4) neověření informací od partnerky žalobce.

Posouzení žaloby soudem

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

80. Podle § 82 s. ř. s. platí, že „každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“
81. V projednávané věci se žalobce domáhal určení, že vykázání z místa jeho trvalého a faktického bydliště na adresu X, ke kterému přistoupil dne 28. 1. 2022 policista MOP Holešovice, jakožto podřízené složky žalované, bylo nezákonné.
82. Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas, neboť k tvrzenému zásahu došlo dne 28. 1. 2022 a žalobce podal svou žalobu dne 15. 3. 2022, tedy při zachování subjektivní i objektivní lhůty ve smyslu § 84 odst. 1 s. ř. s.
83. Při jednání dne 16. 12. 2022 žalobce uvedl, že nově považuje za nezákonné též jeho zajištění dne 28. 1. 2022. K tomu soud uvádí, že návrh na přezkoumání nezákonného zajištění byl vznesen až po uplynutí zákonné dvouměsíční subjektivní lhůty (§ 84 odst. 1 s.

ř. s.). Zmeškání lhůty nelze prominout (§ 84 odst. 2 s. ř. s.). Soud proto tento návrh odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (výrok I tohoto rozsudku).

84. Žalobce je aktivně legitimován k podání žaloby, neboť v žalobě tvrdí, že postup správního orgánu, v němž spatřuje nezákonný zásah (tj. vykázání z místa jeho faktického a trvalého bydliště), byl zaměřen přímo proti němu.
85. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 9. 2017, č. j. 1 Afs 217/2017-34, a tam citovanou judikaturu) je pro poskytnutí ochrany podle ustanovení § 82 s. ř. s. nezbytné kumulativní splnění pěti podmínek: žalobce musí být přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, který není rozhodnutím (4. podmínka) a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jediná z těchto podmínek naplněna, nelze ochranu poskytnout.
86. V nyní projednávaném případě je naplnění podmínky první a druhé zcela zřejmé, neboť předmětným vykázáním, v jehož důsledku se žalobce nesměl po dobu 10 dní zdržovat ve společném obydlí a jeho bezprostředním okolí ani navazovat kontakt s ohroženými osobami (svou přítelkyní a nezletilým synem), byl žalobce nepochybně zkrácen na svých právech. Vykázání pro žalobce představovalo závažný zásah do soukromého a rodinného života; musel opustit svůj domov, a najít si přechodné ubytování. Ztratil faktickou možnost vykonávat svou rodičovskou odpovědnost vůči nezletilému synovi. Naplněna je též čtvrtá podmínka. Nejvyšší správní soud totiž již v minulosti dovodil, že policejní vykázání podle ustanovení § 44 zákona o policii je faktickým pokynem, tj. zásahem ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s., a nikoli rozhodnutím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18). Vzhledem k tomu, že vykázání je zaměřeno přímo proti žalobci, který je jeho jediným adresátem, je splněna i pátá podmínka. Posouzení důvodnosti podané žaloby je tedy zúženo na posouzení naplnění třetí podmínky, tj. zda byl provedený zásah zásahem zákonným či nikoliv.
87. Pasivní legitimace žalované je dána tím, že žalobcem tvrzený zásah provedl policista MOP Holešovice, přičemž žalovaná je správním orgánem, který MOP Holešovice řídí. Podle § 83 s. ř. s. platí, že *„žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení provedl zásah; jde-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, který není správním orgánem, anebo příslušníka takového sboru, je žalovaným správní orgán, který takový sbor řídí nebo jemuž je takový sbor podřízen, a u obecní policie obec.“*
88. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu, neboť rozhodoval pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, tedy o deklaratorní zásahové žalobě (§ 87 odst. 1 s. ř. s.).

Osvědčení existence „důvodného předpokladu“

89. Podle § 44 odst. 1 zákona o policii *„lze-li na základě zjištěných skutečností, zejména s ohledem na předcházející útoky, důvodně předpokládat, že se osoba dopustí nebezpečného útoku proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažného útoku proti lidské důstojnosti, je policista oprávněn vykázat tuto osobu z bytu nebo domu společně obývaného s útokem ohroženou osobou (dále jen „společné obydlí“), jakož i z bezprostředního okolí společného obydlí. Policista je oprávněn tuto osobu vykázat i v její nepřítomnosti.“*

90. Podle § 44 odst. 3 zákona o policii „*vykázání oznámí policista ústně vykázané i ohrožené osobě a vyhotoví potvrzení o vykázání, které jim předá proti podpisu. Součástí potvrzení o vykázání je vymezení prostoru, na který se vykázání vztahuje, uvedení totožnosti ohrožené a vykázané osoby, poučení o právech a povinnostech vykázané osoby a adresa útvaru policie, u kterého si může vyzvednout kopii úředního záznamu o vykázání.*“
91. K institutu vykázání dle § 44 a násl. zákona o policii (dále též „*policejní vykázání*“) soud předně obecně uvádí, že je třeba jej odlišovat od institutu vykázání coby předběžného opatření dle § 400 a násl. z. ř. s. Tato ustanovení jsou procesním odrazem ustanovení § 751 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*občanský zákoník*“), jenž stanoví: „*[s]tane-li se další společné bydlení manželů v domě nebo bytě, v němž se nachází rodinná domácnost manželů, pro jednoho z nich nesnesitelné z důvodu tělesného nebo duševního násilí vůči manželovi nebo jinému, kdo v rodinné domácnosti manželů žije, může soud na návrh dotčeného manžela omezit, popřípadě i vyloučit na určenou dobu právo druhého manžela v domě nebo bytě bydlet.*“ Přestože předmět ochrany, respektive chráněné hodnoty jsou v případě policejního vykázání i vykázání coby předběžného opatření dle z. ř. s. (dále též „*soudní vykázání*“) stejné, potřebná míra zjištění nežádoucího jednání násilné osoby se pro aplikaci tohoto kterého institutu liší. Zatímco v případě policejního vykázání je nutná existence „*důvodného předpokladu*“ budoucího ohrožení chráněných hodnot (jak vyplývá z formulace § 44 odst. 1 zákona o policii „*lze-li důvodně předpokládat*“), v případě soudního vykázání je potřeba osvědčit přímo existenci tvrzeného domácího násilí (viz v podrobnostech rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2013, č. j. 6 As 62/2012-18, který se vyjadřoval k rozdílu mezi policejním vykázáním a soudním vykázáním v požadované míře zjištění hrozícího útoku).
92. V případě policejního vykázání je tedy dána nižší míra požadované pravděpodobnosti budoucího útoku ohrožující osoby, a tedy relativně nižší „*důkazní standard*“ oproti vydání předběžného opatření dle § 400 a násl. z. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013-39). Účelem vykázání je totiž předejít potenciálním útokům vůči ohrožené osobě, nikoli sankcionovat již proběhnuvší jednání násilné osoby. Pro zasahující policisty tedy není určující, zda lze jednání násilné osoby hodnotit jako přestupek či dokonce trestný čin. Policejní vykázání sleduje prevenci rizik – rychlé a efektivní poskytnutí zatímní ochrany právům, přičemž v případě policejního vykázání jsou požadavky na jeho aplikaci ještě mírnější než v případě soudního vykázání.
93. Přesto však musí být při rozhodování o aplikaci institutu policejního vykázání vyloučen prostor pro libovůli policejních orgánů. Nejvyšší správní soud v již citovaném rozsudku č. j. 6 As 62/2012-18 uvedl, že onen „*důvodný předpoklad*“ musí vycházet z konkrétní objektivní skutečnosti, která nasvědčuje pravděpodobnosti budoucího útoku vykázané osoby: provedení vykázání se tak nemůže zakládat kupříkladu pouze na subjektivních informacích a výpovědích ohrožené osoby, které nejsou podloženy objektivními skutečnostmi. Nicméně takovými objektivními skutečnostmi, které mohou sloužit jako rozumný podklad pro vykázání, mohou být například i viditelná zranění ohrožené osoby, výpovědi sousedů atd. Platí přitom, že čím méně má správní orgán k dispozici skutkových zjištění k posouzení, zda byl „*důvodný předpoklad*“ dán či nikoli, tím vyšší nároky musí klást na důvěryhodnost a vnitřní bezrozpornost vysvětlení podaného ohroženou osobou.
94. K samotnému vymezení pojmu „*důvodný předpoklad*“ pro aplikaci policejního vykázání soud ve shodě s rozsudkem č. j. 6 As 62/2012-18 uvádí, že s pomocí terminologie trestního práva je možno jej přirovnat k „*důvodné obavě*“ odůvodňující vzetí obviněného do vazby

(§ 67 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů) z určitého, zákonem o policii popsaného jednání ohrožující osoby. Zmíněné vzetí do vazby je přípustné za předpokladu zjištění konkrétních skutečností odůvodňujících uvedenou obavu. Přitom nelze požadovat, aby soudce nebo soud učinil naprosto jistý závěr, že nebude-li obviněný vzat do vazby, např. uprchne nebo se bude skrývat. Požadavek jistoty bez důvodných pochybností je nezbytný zejména při meritorním rozhodování, ale není ve většině případů reálný při rozhodování o vazbě, neboť zde nelze zpravidla vyčkávat až do okamžiku, kdy je již jisté, že obviněný např. uprchne nebo se bude skrývat nebo bude působit na svědky nebo spoluobviněné apod., protože by se v praxi zpravidla již nepodařilo takovému jednání zabránit. Na druhé straně však nemůže jít jen o jakési mlhavé a konkrétními skutečnostmi dostatečně neodůvodněné podezření, poněvadž to by vedlo k neodůvodněným zásahům do osobní svobody obviněného (viz ŠÁMAL, Pavel a kol. *Trestní řád I, II, III.*, 7. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2013, s. 730). Obdobně je třeba přistupovat k posuzování zákonnosti policejního vykázání. V případě jeho aplikace již nikdy nebude zpětně možné s jistotou konstatovat, že v případě jeho neprovedení by k ohrožení či narušení chráněného zájmu došlo. Proto se jedná o preventivní opatření, jež má za cíl primárně chránit život, zdraví, svobodu a důstojnost osob nacházejících se ve slabším postavení.

95. Zároveň je při posuzování zákonnosti policejního vykázání nutno vzít v úvahu, že k policejnímu vykázání dochází často v časové tísní, v emotivně vypjatých, proměnlivých situacích a že rozsah objektivních skutečností, jež jsou v danou chvíli zasahujícím policistům dostupné, je značně omezen. Nepochybně dochází k citelnému zásahu do práv vykázané osoby, nicméně nikoli v takové míře, jako v případě soudního vykázání. Zatímco soudní vykázání trvá po dobu alespoň jednoho měsíce (§ 408 odst. 1 z. ř. s.), délka trvání policejního vykázání činí deset dnů (§ 44 odst. 2 zákona o policii).
96. S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že provedené policejní vykázání je nutno hodnotit s ohledem na informace, kterými zasahující policisté v době rozhodování o vykázání jednak disponovali a jednak mohli a měli disponovat. Následně je třeba zvážit, zda skutečnosti a informace, jež policisty vedly k policejnímu vykázání, tvořily ve svém celku a vzhledem k okolnostem konkrétního případu dostatečný objektivní podklad pro toto vykázání. Soud shledal, že tak tomu v případě žalobce bylo.
97. Nezbytným předpokladem pro vykázání osoby ze společného obydlí podle § 44 odst. 1 zákona o Policii ČR není konfrontace osoby, jež má být vykázána, se zjištěnými skutečnostmi, které zakládají důvodný předpoklad budoucího útoku. Není proto pochybením, jestliže s ohledem na konkrétní okolnosti policista vykáže útočníka ze společného obydlí, aniž by ho k důvodům vykázání blíže vyslechl a dal mu možnost se k věci vyjádřit. Rozhodné totiž je pouze to, má-li na základě jiných skutečností za to, že je dán důvodný předpoklad budoucího útoku. Vysvětlení ze strany tvrzeného útočníka tak sice může vnést světlo do skutkových zjištění, avšak není nutnou podmínkou pro jeho vykázání ze společného obydlí. Vykázání nepředstavuje veřejnoprávní sankci vůči násilné osobě. Jde o preventivní institut, jehož účelem je předejít nebezpečným útokům násilné osoby vůči ohrožené osobě (bod 16 rozsudku sp. zn. 6 As 62/2012). Podle § 44 odst. 5 zákona o Policii ČR může vykázaná osoba vznést námitky, nesouhlasí-li s vykázáním. Jsou-li důvodné, příslušné krajské ředitelství policie vykázání ukončí (§ 44 odst. 6 téhož zákona). V rámci námitek může vykázaná osoba vylicit svůj pohled na věc a vyvrátit tvrzení ohrožené osoby. Vykázaná osoba tak má účinný nástroj, jak se během krátké doby

domoci ukončení vykázaní, má-li za to, že důvodný předpoklad budoucího útoku nebyl dán. Její práva proto nejsou dotčena tím, že jí nemusí být dána možnost se před vykázaním ze společného obydlí k věci vyjádřit. V každém jednotlivém případě je však třeba s ohledem na konkrétní okolnosti projednávané věci zkoumat, zda policista vykázal osobu na základě skutečností, z nichž vyplývá důvodný předpoklad budoucího útoku. Nebylo-li by tomu tak, šlo by o nezákonný pokyn policisty (viz body 31 a 32 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8 As 219/2022).

98. V projednávané věci přistoupili policisté k vykázaní za situace, kdy partnerka žalobce měla na zadní části paže viditelnou podlitinu. Uvedla, že byla žalobcem napadena, že stupňující se domácí násilí trvá již čtyři roky, a že spolupracuje s centrem Rosa při jeho řešení. K tomu doložila fotografie modřin a obtisků lidské ruky na svém těle. Policisté vycházeli též z poznatků ohledně viditelných obav partnerky přiznat přivolání policie za přítomnosti žalobce. Dle soudu tedy existovaly objektivní skutečnosti, které svědčily o nezbytnosti aplikace institutu vykázaní, neboť hrozilo pokračování násilných projevů v domácnosti a pouze vykázaním mohlo být zajištěno, že se obdobný násilný incident nebude opakovat. Pro důvodnost využití institutu vykázaní nadto svědčil fakt, že předmětná domácnost byla obývána nezletilým dítětem. Je-li policisty rozhodováno o vykázaní osoby ze společného obydlí, ve kterém se vyskytují nezletilé děti, považuje soud přítomnost nezletilých dětí za skutečnost zvláštního zřetele hodnou, kdy potenciální negativní dopad násilného jednání má u těchto osob výrazný vliv na jejich další vývoj. Ochrana nejen fyzického, ale i psychického zdraví nezletilých dětí ve fázi jejich vývoje musí mít v rámci prevence rizik přednost před právem žalobce na soukromý a rodinný život, jakož i před ochranou jeho vlastnického práva.
99. Soud se ztotožňuje s žalobcem, že na služebně policii neměl příležitost se k věci obsáhle vyjádřit, tuto možnost však měl prostřednictvím námitek, které řádně podal. Z těchto námitek bylo zjevné, že se svým vykázaním nesouhlasí. K podání vysvětlení došlo v anglickém jazyce v bytě žalobce, o čemž byl sepsán úřední záznam, z nějž žalovaná při vykázaní žalobce též vycházela.
100. Pokud jde o výpis WhatsApp komunikace mezi žalobcem a M. K. A., e-mail potvrzující předobjednávku letenek do Barcelony zaslané samotným žalobcem, video z 6. 1. 2022 či fotografie z instagramového účtu, soud se ztotožnil s žalovanou, že tyto dokumenty nejsou způsobilé prokázat absenci hrozby násilí ze strany žalobce.
101. Důvodnými soud neshledal ani námitky žalobce ve vztahu k nedostatečnému vypracování a nesprávnému hodnocení dotazníku SARA DN, které měly dle žalobce způsobovat vnitřní rozpornost zjištění zasahujících policistů. K tomu soud uvádí, že soubor otázek v rámci metodiky SARA DN slouží zasahujícím policistům při rozhodování o policejním vykázaní pro co nejpřesnější zhodnocení závažnosti nebezpečí domácího násilí a rizik budoucího nebezpečí. Vyhodnocení odpovědí probíhá vždy s ohledem na okolnosti a specifika toho kterého konkrétního případu, kdy samotné vyhodnocení není triviálním úkonem a nejedná se o prostý součet odpovědí ANO.
102. V daném případě soud musí přisvědčit žalobci, že první odpověď ANO (na otázku ohledně fyzického nebo sexuálního násilí) je v dotazníku zdůvodněna stručně („*tahání za vlasy, napadání otevřenou dlaní*“), druhá odpověď ANO (ohledně stupňování násilí) bližší zdůvodnění postrádá. Na druhou stranu však dle soudu tato skutečnost sama o sobě nesnižuje věrohodnost odpovědí a jejich relevanci pro rozhodování o policejním vykázaní.

I přes stručné odůvodnění jednotlivých odpovědí z nich plyne závěr o existenci dlouhodobého domácího násilí a zranitelnosti ohrožené osoby ve smyslu strachu ze žalobce. Navíc stručnost jednotlivých odpovědí odpovídá časové tísní, v níž byl dotazník vyplňován. Nadto soud připomíná, že naplnění podmínek pro policejní vykázání požadovaných § 44 zákona o policii bylo zjevné z dalších zjištěných okolností, a proto ani absence rozvinutých odpovědí na některé otázky v dotazníku SARA DN nemohla zavdat pochybnosti o zákonnosti a důvodnosti nařízeného vykázání, neboť předmětný dotazník není jediným či výsadním důkazem při rozhodování o vykázání. To, že z části zadaných odpovědí v dotazníku SARA DN nevyplývá nic konkrétního k existenci domácího násilí ze strany žalobce vůči M. K. A. a jeho intenzitě, pak samo o sobě nezpůsobuje vnitřní rozpornost vyhodnocení otázek. Na tyto odpovědi ani nelze žádným způsobem pohlížet jako na jakési „polehčující okolnosti“ pro žalobce, jak se žalobce nesprávně domnívá ve své replice.

103. Soud neshledal důvodnou ani námitku, že úřední záznam o vykázání ze dne 28. 1. 2022 neobsahoval dostatečné odůvodnění. Vykázání je z hlediska nauky správního práva tzv. faktickým pokynem a nikoli správním rozhodnutím. Z tohoto důvodu (a také z důvodu časové tísně, v rámci které je o vykázání rozhodováno) proto nelze klást na míru a precizaci jeho odůvodnění neakceptovatelně přísné požadavky. Přesto s ohledem na skutečnost, že vykázání v nemalé míře zasáhne do práv vykázaného, je nezbytné trvat na tom, aby určité odůvodnění, byť stručné, obsahovalo. Dle soudu postačí, pokud je v úředním záznamu o vykázání popsán zjištěný stav věci, včetně identifikace nastalých útoků se znaky domácího násilí, a dále jsou konstatovány relevantní skutečnosti vztahující se ke splnění zákonných podmínek vykázání. Jedná se především o skutečnosti, na základě kterých policista důvodně usoudil, že ohrožené osobě hrozí ze strany násilné osoby nebezpečný útok proti životu, zdraví anebo svobodě nebo zvláště závažný útok proti lidské důstojnosti. Soud však opakuje, že s ohledem na povahu tohoto úkonu a okolnosti jeho vydání postačí, pokud je toto odůvodnění stručné (případně i heslovité), protože na něj nelze klást totožné nároky jako na odůvodnění správních rozhodnutí. Nadto nelze odhlédnout od skutečnosti, že splnění zákonných podmínek pro vykázání je následně přezkoumáváno při rozhodování o námitkách proti vykázání, v rámci jejichž vypořádání je dán širší prostor pro případné odůvodnění provedeného vykázání.
104. S ohledem na uvedené požadavky kladené na odůvodnění vykázání soud přezkoumal úřední záznam o vykázání žalobce a dospěl k závěru, že i přes svou stručnost těmto požadavkům dostojí. V odůvodnění je totiž uvedeno, že žalobce svou družku v posledních čtyřech letech slovně i fyzicky napadal, přičemž ji fackuje, tahá za vlasy a za ruce, a to i za přítomnosti nezletilého dítěte. V tomto jednání je identifikována jak existence domácího násilí, tak skutečnosti svědčící riziku opakování útoků (viz především závěr, že lze předpokládat, že agresivita žalobce bude postupem času narůstat a je obava, že se dopustí nebezpečného útoku proti zdraví své družky). Rovněž tak je ze stručného odůvodnění patrné, že policisté shledali, že je to žalobce, kdo je pachatelem útoků. Proto dle soudu toto stručné odůvodnění obsahuje důvody svědčící naplnění podmínek obsažených v § 44 zákona o policii.
105. Dle soudu tedy v dané věci byly dány objektivní skutečnosti svědčící nezbytnosti postupu dle § 44 zákona o policii, přičemž za této situace se rozhodovací proces zúžil na posouzení toho, zdali v procesu vykázání došlo k procesním pochybením, jejichž důsledkem by byla nezákonnost zásahu.

106. Na okraj pak soud dodává, že skutečnost, že Obvodní soud pro Prahu 7 usnesením ze dne 9. 2. 2022, č. j. 43 Nc 505/2022-44, nařídil předběžné opatření, jímž bylo žalobci de facto prodlouženo vykázání ze společného obydlí, a to podle ustanovení § 405 z. ř. s., nemůže mít vliv na posouzení předmětného vykázání z pohledu toho, zda se jednalo či nejednalo o nezákonný zásah ve smyslu ustanovení § 82 a násl. s. ř. s., neboť se jedná o dvě různá, na sobě zcela nezávislá řízení a zároveň bylo toto rozhodnutí vydáno až po vykázání žalobce dne 28. 1. 2022 a policisté jej tak nemohli brát v úvahu.

Absence tlumočnicka do tureckého jazyka

107. Soud se neztotožnil ani s námitkou žalobce směřující proti absenci tlumočnicka do X jazyka v průběhu vykázání.

108. Dle § 16 odst. 3 správního řádu má každý, kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede řízení, právo na tlumočnicka zapsaného v seznamu tlumočnicků, kterého si obstará na své náklady. Právo na tlumočnicka přiznává také Listina základních práv a svobod v čl. 37 odst. 4. Ustálená judikatura stanoví povinnost správního orgánu ustanovit tlumočnicka účastníku, který o to požádá (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2004, č. j. 6 A 17/2000-54, č. 341/2004 Sb. NSS). Účastníkovi správního řízení nemusí být nutně tlumočeno do jeho mateřského jazyka; účastník však má právo na tlumočnicka do jazyka, v němž je schopen se dorozumět (připomíná rozsudek dne 7. 6. 2017, č. j. 3 Azs 134/2017-17). Není ani pochybením, pokud správní orgán k tlumočení ustanoví osobu, která sice v seznamu tlumočnicků zapsaná nebyla, ale u níž měl za to, že je dostatečně odborně způsobilá k překladu, za splnění podmínky řádného poučení a složení slibu podle zákona o znalcích a tlumočnících (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. dubna 2021 5 Azs 380/2020 – 30).

109. Z obsahu správního spisu vyplývá, že po příchodu do bytu komunikovala policie s žalobcem v anglickém jazyce. Žalobce jí anglicky sdělil, co se v bytě odehrálo. Partnerka žalobce uvedla, že spolu doma partneři mluví anglicky na každodenní bázi. O žalobcově schopnosti dorozumět se anglicky vypovídá i jím podepsaná plná moc, která je v jazyce českém a anglickém. Nakonec ani sám žalobce nerozporuje, že anglický jazyk ovládá. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce se po celou dobu zásahu řídil pokyny policistů a nijak neavizoval jakýkoliv problém s porozuměním. Neprohlásil tedy, že by neovládal jazyk, kterým s ním policie jednala. Nebylo proto ani zapotřebí přibrání tlumočnicka.

110. Vykázání je úkon, který je třeba provést bez zbytečného odkladu. Žalovaná zdůraznila, že v dané věci byla povinna činit též další úkony související s prověřováním oznámení o možném přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. c) bod 4 zákona 251/2016 Sb. o některých přestupcích. K výsledku žalobce s ohledem na tyto další úkony však chtěla přistoupit až za přítomnosti tlumočnicka z X jazyka, kterého se jí během krátké doby nepodařilo zajistit. Soud se ztotožňuje s žalovanou, že k samotnému vykázání ani k jemu předcházejícímu zásahu v bytě žalobce nebyla přítomnost žalobcem zvoleného tlumočnicka zapotřebí, neboť anglickému jazyku, kterým s ním policie jednala, rozuměl.

111. Pokud jde o dokumenty související s vykázáním, které byly žalobci předloženy v českém jazyce, má soud za prokázané, že ne všechny byly žalobci doslovně přeloženy do angličtiny. Žalobce však sám uvedl, že měl možnost s tlumočnicí bez omezení komunikovat a vyžádat si doslovné tlumočení. Této možnosti využil u dokumentu, který

považoval za nejdůležitější, a následně se spojil se svým advokátem. Hovor s advokátem též předal přítomným policistům. Žalobce policistům neuvedl, že by obsahu dokumentů nerozuměl. Žalobce přitom ani v soudním řízení neuvedl žádné konkrétní negativní důsledky skutečnosti, že mu předložené dokumenty nebyly přetlumočeny doslovně. Z jednání žalobce vyplynulo, že jejich obsahu porozuměl. Využil možnosti konzultace se svým advokátem, vyzvedl si své osobní věci, vzdálil se od svého bytu a následně podal proti vykázaní obsáhlé námitky. Ani absence doslovného tlumočení předložených dokumentů neměla s ohledem na jeho vyjádření a další průběh věci negativní vliv na jeho procesní práva a nedošlo k jejich zkrácení.

112. Námitka není důvodná.

Absence předání dokumentů, pravost podpisů, nedostatek poučení

113. K sérii námitek žalobce, že neobdržel vyhotovení dokumentů „poučení vykázané osoby“, „úřední záznam o zajištění osoby“, „úřední záznam o součinnosti k obstarání tlumočnicka“ a ke skutečnosti, že si nepamatuje podepisování těchto dokumentů, soud uvádí, že z pouhého faktu, že si žalobce nepamatuje převzetí uvedených dokumentů od policejního orgánu, nelze vyvozovat, že by pochybení spočívalo v činnosti policejního orgánu.
114. Pochybnost o pravosti podpisů žalobce vznesl až v soudním řízení. V námitkách proti vykázaní uplatněných dne 31. 1. 2022 namítal toliko to, že ze strany tlumočnice mu nebylo přeloženo poučení o možnosti podat námitky podle § 44 odst. 5 zákona o policii.
115. V replice ze dne 20. 5. 2022 žalobce uvedl, že si vůbec nepamatuje, že by tyto dokumenty podepsal. Dále žalobce uvedl, že stěží mohl v 17:00 hodin podepsat úřední záznam o součinnosti k obstarání tlumočnicka ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-8/ČJ-2022-001120, protože právě v tu chvíli komunikoval se svým bratrem pomocí textových zpráv.
116. Ze samotného faktu, že si žalobce nepamatuje podepisování výše uvedených dokumentů, nebo že podpis vykazuje jisté odlišnosti, nelze vyvozovat, že tyto dokumenty nepodepsal. Soud ověřil, že podpisy jsou vizuálně totožné s podpisem na plné moci zástupci žalobce pro soudní řízení. Žalobce ostatně nepravost podpisů přímo netvrdil.
117. Z obrázku zachycujícího část komunikace s bratrem předloženého žalobcem v replice ze dne 20. 5. 2022 skutečně vyplývá, že v čase 16:59 až 17:05 žalobce komunikoval se svým bratrem. Při jednání soudu dne 16. 12. 2022 však žalobce výslovně uvedl, že úřední záznam o součinnosti k obstarání tlumočnicka podepsal. Není přitom rozhodné, zda byl dokument žalobci ve skutečnosti předložen o několik minut později, než je na něm uvedeno.
118. Soud podotýká, že výše uvedený obrázek poskytnutý žalobcem v replice ze dne 20. 5. 2022 (konec komunikace 17:05) není součástí přeložené komunikace předané soudu k provedení důkazu. Žalobce nepředal soudu kompletní komunikaci, nýbrž pouze její vybrané části. Předaná přeložená komunikace končí v čase 17:01 hodin a pokračuje v čase 20:34 hodin.
119. Jde-li o dokument nazvaný „*Instruction to a Person in Custody*“ ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34413-4/ČJ-2022-001163, soud dává za pravdu žalobci, že tento dokument nemá vztah k vykázaní dle § 44 zákona o policii. Nelze však opomenout, že žalobce byl dle úředního záznamu č. j. KRPA-34413-3/ČJ-2022-001163 zajištěn podle § 26 odst. 1 písm. f) zákona o policii na dobu od 12:40 hod. do 18:10 hod. Ani předání tohoto dokumentu tak nelze považovat za vadu.

120. Součástí správního spisu je i listina označená jako poučení vykázané osoby dle ustanovení § 44 až § 47 zákona o policii ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-2/ČJ-2022-001120 (včetně práva podat námitky, a to ústně nebo písemně), která je na konci opatřena podpisem žalobce. Podpis se vizuálně shoduje s podpisem žalobce na plné moci udělené jeho právnímu zástupci, která je součástí soudního spisu (viz jeho č. l. 6). Dle soudu tyto skutečnosti svědčí o tom, že byl žalobce s tímto dokumentem seznámen. Při soudním jednání nadto žalobce sám uvedl, že ani tento dokument mu nebyl doslovně tlumočen, a teprve když ohledně něj později mluvil se svým advokátem, ten mu ukázal, že tam jsou podrobně popsána jeho práva, jako třeba právo podat námitku.
121. Jak již bylo uvedeno výše, absence doslovného tlumočení předaných dokumentů není vadou, která by měla vliv na zákonnost vykázaní žalobce z bytu. Žalobce o možnosti podání námitek dle § 44 zákona o policii věděl, námitky řádně a ve stanovené lhůtě podal a v těchto námitkách se k věci obsáhle vyjádřil. Žalobce neuvedl žádné jiné důsledky, které by pro něj případné nedostatečné přeložení dokumentů mělo.
122. Námitka není důvodná.

Absence nezúčastněné osoby

123. Podle § 47 odst. 2 zákona o policii „při provádění úkonů souvisejících s vykázaním policista zajistí přítomnost nezúčastněné osoby; to neplatí, broží-li nebezpečí z prodlení.“
124. Účast nezúčastněné osoby by měla být pravidlem a její nepřítomnost by měla být v úředním záznamu vysvětlena. Policejní orgán v potvrzení o vykázaní ze dne 28. 1. 2022, č. j. KRPA-34489-5/ČJ-2022-001120 uvedl, že vykázaní nebylo provedeno za přítomnosti nezúčastněné osoby z důvodu obavy z prodlení. Žalovaná k tomu uvedla, že k vykázaní žalobce došlo až na služebně policie, kde byly prováděny úkony, které přítomnost nezúčastněné osoby nevyžadují.
125. Smyslem přibrání nezúčastněné osoby je v případě pochybností o náležitém provedení vykázaní včetně jeho zákonnosti takovou osobu ke způsobu a okolnostem vykázaní vyslechnout jako svědka (ŠTEINBACH, M. a kolektiv. *Zákon o Policii České republiky. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, ASPI, stav k 1. 7. 2019, komentář k § 47).
126. V dané věci však není spor o žádnou konkrétní skutečnost, která by v bytě žalobce zkrátila na jeho právech. Žalobce nenamítá, že by se k němu či k jeho majetku zasahující policisté chovali nevhodně. Soud má za to, že nelze požadovat, aby hlídka zasahující v případě hlášeného právě probíhajícího domácího násilí nejprve sháněla nezúčastněnou osobu (například souseda, jak navrhuje žalobce), a teprve následně vstoupila do bytu. Je třeba vzít v potaz, že primárním úkolem zasahujících hlídek bylo zjistit, zda na místě právě probíhá trestný čin či přestupek, a ochránit jeho případnou oběť. Výpověď zasahujících policistů, že „nebyli pod tlakem“ nelze interpretovat tak, že neměli povinnost v co nejkratší době zasáhnout na místě, z něž bylo voláno o pomoc.
127. Z výsledku policistů i z obsahu správního spisu soud zjistil, že zasahující policisté žalobce nevykázali žalobce v bytě. Žalobce byl vykázan až po převozu na služebnu Policie, a to po výsledku jeho partnerky. Soud se ztotožnil s žalovanou, že na služebně nebyla přítomnost nezúčastněné osoby zapotřebí.

128. Z komunikace žalobce a jeho bratra, kterou soud provedl jako důkaz, vyplývá, že žalobce si byl již před samotným vykázáním vědom toho, že může být vykázán na dobu 10 dní. Z této komunikace však nelze dovozovat, kdy a od koho se o této možnosti dozvěděl, ani že by snad již vykázán byl. Soud podotýká, že žalobcem předložená komunikace není úplná, neboť žalobce předložil soudu jen jím vybrané části komunikace. Tvzení, že k vykázání došlo již v bytě, žalobce poprvé uplatnil až při jednání soudu dne 16. 12. 2022. Z provedených výsledků svědků však vyplynulo, že žádný z policistů přítomných v bytě žalobce nevykázal.
129. Soud uzavírá, že žalobce nebyl nepřizváním nezúčastněné osoby zkrácen na svých právech.

Nepřezkoumatelnost vyhodnocení námitek

130. Podle § 44 odst. 5 zákona o policii „*nesouhlasí-li vykázaná osoba s vykázáním, může proti němu na místě podat námitky, které policista uvede v potvrzení o vykázání. Policista námitky předá bez zbytečného odkladu krajskému ředitelství příslušnému podle místa vykázání. Vykázaná osoba může dále do 3 dnů ode dne převzetí potvrzení o vykázání podat příslušnému krajskému ředitelství námitky písemně. Lhůta pro podání námitek počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy došlo k převzetí potvrzení o vykázání a je považována za dodržanou, jsou-li námitky nejpozději v její poslední den předány k poštovní přepravě nebo podány u příslušného krajského ředitelství. O tomto právu policista vykázanou osobu poučí před předáním potvrzení o vykázání.*“
131. Shledá-li příslušné krajské ředitelství, že podmínky pro vykázání nebyly splněny, vykázání ukončí a o této skutečnosti vyrozumí ohroženou a vykázanou osobu bez zbytečného odkladu (§ 46 odst. 3 zákona o policii).
132. Žalobce podal své písemné námitky dne 31. 1. 2022. Podle úředního záznamu byly námitky žalovanou prošetřeny dne 2. 2. 2022. Žalovaná přípisem ze dne 2. 2. 2022, č. j. KRPA-37758-23/ČJ-2022-0000PZ, informovala žalobce, že neshledala důvod pro ukončení vykázání (viz bod 44 tohoto rozsudku).
133. V souvislosti s námitkou nepřezkoumatelnosti vypořádání námitek žalobce proti vykázání je nejprve zapotřebí poukázat na skutečnost, že s účinností zákona o policii bylo možností podání námitek nahrazeno odvolání dle § 21b zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky. Jedná se tak o jakýsi *quasi* opravný prostředek, který na institut vykázání plynule navazuje (rozhodne-li se vykazovaná osoba námitky podat).
134. Vzhledem k tomu, že se na provedení vykázání a vyřízení námitek proti němu nevztahují ustanovení správního řádu a nejedná se tak o správní řízení, nelze v dané souvislosti ani odlišit jednotlivá „procesní stadia“. Způsob vypořádání námitek tudíž není možné přezkoumávat samostatně. Na celý postup správního orgánu při provádění vykázání a vypořádání námitek je nutno nahlížet jako na jeden celek.
135. Nedostatek odůvodnění vypořádání námitek (jakkoli na něj nelze vzhledem k charakteru institutu vykázání uplatňovat tak vysoké standardy jako na správní rozhodnutí) může vést k nezákonnosti zásahu. I zde je totiž vzhledem k závažnosti důsledků vykázání pro vykazovanou osobu nutno vyloučit prostor pro libovůli správního orgánu. I v kontextu právní úpravy dle § 44 zákona o policii tak lze obdobně uplatnit závěr uvedený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2009, č. j. 5 As 84/2008-81, dle kterého „*odůvodnění, jakkoli v tomto typu řízení z povahy věci lze připustit jeho stručnost, musí vždy*

obsahovat skutkovou a právní oporu výroku rozhodnutí. (...) Jakkoli se jedná o rozhodnutí, které je v daném případě třeba učinit v relativně krátkém čase (do 24 hodin), musí i tato rozhodnutí být přezkoumatelná z hlediska vyloučení libovůle.“

136. Přes pojmovou neformálnost faktického úkonu vykázání ze společného obydlí je správní orgán povinen, pokud vykázaná osoba vznesl námitky dle § 44 odst. 5 zákona o policii, tyto přezkoumatelným způsobem vypořádat (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, č. j. 9 Aps 11/2013).
137. Soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalovaná se námitkami žalobce zabývala, a to jednak v úředním záznamu k prošetření námitek proti vykázání ze dne 2. 2. 2022, č. j. KRPA-37758-24/ČJ-2022-0000PZ (dále jen „*úřední záznam*“), jednak v dokumentu Posouzení námitek proti vykázání – sdělení ze dne 2. 2. 2022, č. j. KRPA-37758-23/ČJ-2022-0000PZ (dále jen „*Sdělení*“). Z obsahu úředního záznamu soud ověřil, že se v něm žalovaná podrobně zabývala zejména stěžejní námitkou, že k vykázání nemělo být přistoupeno, neboť žalobce se násilí vůči své partnerce nedopouštěl a nedopouští (k tomu viz shrnutí argumentace žalované v bodu 43 až 44 tohoto rozsudku). Vyjádřila se též k námitce, že byt je ve vlastnictví žalobce a jeho bratra. Věnovala se též námitce ohledně nedostatečného poučení žalobce. Dále konstatovala, že ostatní námitky v dané věci nejsou relevantní.
138. Žalovaná pochybila, když své úvahy ohledně přezkoumání námitek podrobně rozvedla v úředním záznamu, zatímco ve Sdělení zaslaném žalobci se omezila na stručné odůvodnění. Byť zákon výslovně nestanoví, zda a jakým způsobem má žalovaná vykázanou osobu vyrozumět o zamítnutí námitek a jeho důvodech, je žádoucí, aby tak učinila v maximální možné míře. Ani toto pochybení však nezpůsobuje nezákonnost vykázání. Soud hodnotil celý postup správního orgánu při provádění vykázání a vypořádání námitek jako jeden celek, a dospěl k závěru, že postup správního orgánu byl přezkoumatelný a neposkytoval prostor pro libovůli. S vypořádáním jednotlivých námitek se přitom ztotožnil.
139. Námitka není důvodná.

Zaujatost proti T.

140. Pokud jde o námitku, že postup policejního orgánu a žalované mohl být ovlivněn předsudky vůči T., soud uvádí, že jde o pouhou spekulaci.
141. Tato obecně formulovaná námitka tak není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

142. Soud uzavírá, že žalobu proti nezákonnému zajištění žalobce odmítl (výrok I.) pro opožděnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (viz bod 83 tohoto rozsudku).
143. Zásah spočívající ve vykázání žalobce z bytu soud neshledal nezákonným a žalobu jako nedůvodnou zamítl (výrok II). Policejní vykázání žalobce nebylo ze strany policistů učiněno svévolně a neuváženě, neboť na základě zjištění, která zasahující policisté učinili dne 28. 1. 2022, se jevilo jako reálně možné, že se žalobce dopustil vůči své partnerce M. K. A. nebezpečného útoku proti životu a zdraví, a současně bylo odůvodněné předpokládat reálnou hrozbu, že by se podobné násilné jednání vůči ní ze strany žalobce mohlo ve společné domácnosti opakovat.

144. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalované žádné důvodně vynaložené náklady nad rámec její běžné činnosti nevznikly (výrok III.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. ledna 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu